

5. NEDĚLE POSTNÍ (7. 4. 2019)

Evangelium Jan 8,1–11

Ježíš odešel na Olivovou horu. Ale brzo ráno se zase objevil v chrámě a všechen lid přicházel k němu. On se posadil a učil je.

Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: „Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat.

Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když nepřestávali otázkami na něj dotírat, vzpřímil se a řekl jim: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí o ní kamenem.“ A sehnul se opět a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním.

Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?“

Odpověděla: „Nikdo, Pane.“

Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“

Tipy pro aktivitu doma / v náboženství

Milí rodiče, milí katecheté, milé děti,

Ježíš nám opět ukazuje dobrotu svou i Boží. Po každém hříchu, po každém přestupku, za každou chybu má podle spravedlnosti následovat potrestání. V Ježíšově době byly tresty drsné – žena přistižená při cizoložství měla být ukamenována. A často se to tak dělo. Ježíš však žalobce vyzval, aby první po ní hodil kamenem ten, který je bez viny. Všichni se postupně vytratili, až tam zůstal jen On a ta žena. On jediný, který byl bez hříchu, po ní kamenem hodit mohl, avšak ani On ji neodsoudil.

Připravte si: kartičku a pero.

Na zadní straně kartičky je zašifrována Ježíšova odpověď ženě, kterou farizeové chtěli ukamenovat. Pod velkými symboly najdete legendu. Přiřaďte správně písmena k symbolům a odpověď Pána Ježíše napište na připravenou linku.

Ježíš ženu viděl jiným pohledem než muži, kteří ji přivedli. Zachránil jí život, odpustil jí a vyzval, aby už nehřešila. Učme se na druhé, kteří chybují, dívat Ježíšovým očima a odpouštět jim.

6. NEDĚLE POSTNÍ – KVĚTNÁ NEDĚLE (14. 4. 2019)

Evangelium Lk 22,14–23,56

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše.

Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim: „Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království.“

A vzal kalich, vzdal díky a řekl: „Vezměte ho a rozdělte mezi sebe; neboť vám říkám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království.“

Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy: „To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!“ Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl:

„Tento kalich je nová smlouva, (zpečetěná) mou krví, která se za vás prolévá.

Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce. Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí.“ Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich to asi je, kdo to hodlá udělat.

Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim: „Králové vládnou svým národům, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat ‚dobrodinci‘. U vás však ať to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo je představený, ať je jako ten, kdo druhým slouží. Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží.

Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji i královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů.

Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protříbit jako pšenici; ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry.“

Petr mu řekl: „Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!“

On mu odpověděl: „Říkám ti, Petře: Ještě se ani kohout dnes neozve, a ty už třikrát zapřeš, že mě znáš.“

Dále jim řekl: „Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánků, měli jste v něčem nedostatek?“

Odpověděli mu: „Ne, v ničem.“

Řekl jim: „Nyní však, kdo má měšec, ať si ho vezme, a stejně tak mošnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí si meč. Říkám vám totiž, že se na mně musí splnit, co je psáno: ‚A byl počítán mezi zločince‘. Neboť co je o mně řečeno, už se naplňuje.“

Řekli: „Pane, tady jsou dva meče.“ On jim odpověděl: „To stačí.“

Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě, řekl jim: „Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.“

Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: „Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.“ Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krůpěje krve.

Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem usnuli. Řekl jim: „Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení!“

Když ještě mluvil, objevil se houf lidí; jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš, šel před nimi. Přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl: „Jidáši, políbením zraňuješ Syna člověka?“

Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá, zeptali se: „Pane, máme zasáhnout mečem?“ A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a utál mu pravé ucho.

Ježíš však na to řekl: „Přestaňte! Dost!“ A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho.

Potom řekl Ježíš těm, kteří se na něho vypravili, velekněžím, chrámovým velitelům a starším: „Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji. Býval jsem den co den mezi vámi v chrámě, a ruce jste na mě nevztáhli. Tohle však je vaše hodina a vláda temnoty.“

Pak se ho zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova domu. Petr šel zpovzdálí za nimi. Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla: „Také ten byl s ním!“

On však to zapřel: „Neznám ho, ženo.“

Za chvíli ho uviděl jiný a řekl: „Ty jsi také jeden z nich!“ Petr odpověděl: „Človče, nejsem!“ Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil: „Dooopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!“

Petr však řekl: „Človče, nevím, o čem mluvíš.“ V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhál kohout.

Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: „Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho, zavázali mu oči a ptali se: „Když jsi prorok, pověz nám, kdo tě to udeřil.“ A rouhali se mu, jak mohli.

Jakmile se rozednilo, sešel se sbor starších z lidu, velekněží a učitelé Zákona, a dali ho předvést před svůj soud.

Řekli: „Jsi-li Mesiáš, pověz nám to!“

Odpověděl jim: „I kdybych vám to řekl, neuvěříte, a kdybych se vás zeptal, nedáte mi odpověď. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.“

Všichni mu do toho vpadli: „Ty jsi tedy Boží Syn?“ Odpověděl jim: „Ano, já jsem!“

Oni řekli: „Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst!“

Celé jejich shromáždění povstalo a vedli ho k Pilátovi.

Tam na něj začali žalovat: „Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše.“

Pilát se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Odpověděl mu: „Ano, já jsem!“

Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu: „Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.“

Ale oni naléhali a říkali: „Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!“

Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec; a když se dověděl, že je z Herodova území, poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě.

Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slyšel, a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Velekněží a učitelé Zákona stáli při tom a urputně na něho žalovali. Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch: dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi. V ten den se Herodes a Pilát spřátelili; předtím totiž spolu žili v nepřátelství.

Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim: „Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid. Já sám jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshledal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho, co na něj žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.“

Ale oni se všichni dali do křiku: „Pryč s ním! Propuť nám Barabáše!“ Ten byl uvržen do žaláře pro nějakou vzpouru vzniklou v městě a pro vraždu.

Pilát začal znovu na ně naléhat, protože chtěl Ježíše propustit. Ale oni odpověděli křikem: „Ať je ukřižován, ať je ukřižován!“

Potřetí jim řekl: „Ale co špatného udělal? Neshledal jsem na něm nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.“ Oni však doráželi s velkým křikem a žádali, aby byl ukřižován, a jejich křik se stále stupňoval.

Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvržen do žaláře pro vzpouru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli.

Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

Za ním šel velký zástup lidu a ženy, které nad ním naříkaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: „Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: ‚Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily!‘ Tehdy lidé začnou říkat horám: ‚Padněte na nás!‘ a kopcům: ‚Přikryjte nás!‘ Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!“

Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci. Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“ Jeho šaty si rozdělili losem.

Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený.“

Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!“

Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král.

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“

Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“

Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“

Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.“ A po těch slovech vydechl naposled. *(Chvilé tiché modlitby vkleče)*

Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl skutečně spravedlivý.“ A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů. Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho provázely z Galileje a na to se dívaly.

Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spravedlivý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s jejich rozhodnutím a jednáním. On (také) očekával Boží království. Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pak ho sňal, zavinul do lněného plátna a položil do hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován. Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota.

Přítom ho doprovázely ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid podle přikázání.

Tipy pro aktivitu doma / v náboženství

Milí rodiče, milí katecheté, milé děti, evangelium Květné neděle je velmi dlouhé a je nazváno „Umučení našeho Pána Ježíše Krista“ neboli „Pašije“. Ježíš, který tolik miluje lidi, který tolik pomáhá, který uzdravuje, je odsouzen na smrt, a to nejpotupnějším způsobem – na kříži mezi zločinci. Určitě se Vám to zdá nespravedlivé, a to také je. On však všechnu tu zlobu a hřích bere na sebe, abychom se my jednou s Ním mohli věčně radovat. Žijme tak, abychom Mu nepřidělávali bolest.

Připravte si: kartičku, tužku a gumu.

Dnes na děti čeká náročné bludiště, které představuje cestu Pána Ježíše z Getsemanské zahrady až k Pilátovi. Najděte správnou a nejkratší cestu.

V tomto týdnu si budeme připomínat poslední dny Pána Ježíše a jeho utrpení. V kostele bude na Bílou sobotu otevřen Boží hrob. Vypravte se k němu společně jako rodina a poděkujte Pánu Ježíši za Jeho oběť na kříži.

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ (21. 4. 2019)

Evangelium Jan 20,1–9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“

Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel.

Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Tipy pro aktivitu doma / v náboženství

Milí rodiče, milí katecheté, milé děti, prvního dne v týdnu – tedy v neděli – přišla Marie Magdalská časně ráno ke hrobu. Určitě měla velkou odvalu, protože šla ještě za tmy. Asi se dost polekala, když uviděla, že je kámen od hrobu odvalený, a utekla. Běžela za Petrem a Janem a řekla jim, že vzali Pána z hrobu. Když přišli apoštolové ke hrobu, viděli tam jen plátna, ale Ježíš tam opravdu nebyl. Byl totiž vzkříšen. Aleluja.

Připravte si: kartičku, pero a Bibli nebo daný úryvek evangelia.

Věty na zadní straně kartičky popisují události dnešního evangelia. Pro snadnější doplnění doporučujeme ještě jednou pozorně pročíst celý dnešní úryvek. Jako pomůcka jsou připraveny čtyři pojmy, které lze správně přiřadit ke větám. V evangeliu dnes zaznívá zpráva o zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Povídejte si společně s dětmi o tom, co tento fakt pro Vás znamená.

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (28. 4. 2019)

Evangelium Jan 20,19–31

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před Židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim:

„Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“

On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevloším svůj prst na místo hřebů a nevloším svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“

Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Tipy pro aktivitu doma / v náboženství

Milí rodiče, milí katecheté, milé děti, dnešní úryvek je pro děti jistě velmi napínavý. Pozorně si ho ještě jednou přečtěte. Po událostech posledních dní, kdy Ježíš zemřel na kříži a třetího dne nebyl v hrobě, přichází za nimi zavřenými dveřmi a přeje jim pokoj. Nevytýká jim, kde byli, když trpěl, ale obdarovává je Duchem Svatým a dává jim velký úkol – odpouštět. Zajímavou postavou je zde Tomáš, který při prvním setkání chyběl, a po týdnu přímo jeho oslovuje Ježíš a vyzývá ho, aby uvěřil. My se nedotkneme Ježíšových ran jako Tomáš, avšak pro svědectví apoštolů, které máme zaznamenáno v Písmu Svatém, můžeme i my uvěřit.

Připravte si: kartičku, pero a Bibli nebo daný úryvek evangelia.

Přesmyčka z velkých písmen skrývá výzvu Pána Ježíše, kterou po svém zmrtvýchvstání řekl při setkání apoštolům. Poskládejte písmena tak, aby dávala smysl, a správnou větu si můžete zapsat do volného prostoru na kartičce. V evangeliu se mluvilo o nevěřícím Tomášovi. Máte ve svém okolí někoho, kdo uvěřil až v dospělosti? Zeptejte se ho, proč uvěřil, a poproste jej, ať Vám popovpráví o svém obrácení.

